

Na **Muziku** do Hrádku u Rokycan jezdím až od doby, kdy se její organizace ujali **Ilon a Míša Leichtovi**

Ne, že bych někdejší Samsonův festival bojkotovala, ale termín v polovině prázdnin většinou kolidoval s mou dovolenou. Areál přírodního divadla s vysokým stupňovitým hledištěm, odkud je krásně vidět a slyšet, se stravovacím zázemím a s možností stanování v lese kolem divadla je přímo ideálním festivalovým místem. A když k tomu pořadatel objedná i pěkné počasí, jako tomu bylo v sobotu 9. července...

Letošní Muziku opět pořádalo město

Hrádek

v úzké spolupráci s agenturou

BlueDress

, rozuměj

Ilon Leichtovou

. Tomuto všestranně šikovnému děvčeti se podařilo zase namíchat festivalový koktejl z muziky mnoha barev a chutí. Moderoval

Míša Leicht

a o bezchybné nazvučení se postaral tým

Honzy Friedla

Ofotila jsem si ferman vyvěšený na kmenu smrku, ale, co je psáno, nemusí být dáno. Prvních pět kapel zahrálo v jiném pořadí (změna je vždy možná) a ejhle, dramaturgicky to sedlo náramně. Zahajovala **Pouta** a po nich přišly **Berušky**. Obě skupiny, založené na pěveckých kvalitách sólistů a vícehlasém zpěvu, zahrály, ale především zazpívaly zejména převzaté známé písně z různých žánrů. Pro

Pouta

to byl úplně první koncert v nové sestavě. Pilířem zůstává Radek Novák s denverovským hlasem, a ke zpěvačce Šárce Fuchsové a basákovi Davidu Bromovi přibyly Zuzana Röhrichová – Brabcová (zpěv) a Petra Kolátorová (klávesy). Na novodobé Muzice se stalo nepsanou tradicí, že hostující kapely zahrají i něco od hostitelského Copu. Pouta si vybrala

Tennessee Waltz

a Radek při „hospodském“ provedení oprášil svou hru na akordeon.

Z někdejších folkokvítkových

Berušek

jsou již mladé paní (tou nejčerstvější je Anička Olejníková (Drábková) a maminky - Alena Schernstein a Zuzka Šírová (dříve Vítovy). Berušky se postaraly o první vrchol festivalu.

Zpívající kojící maminy to fantasticky rozbalily, silné zdravé hlasy se nesly areálem, a když přidaly Kéž slunce svítí z muzikálu

Hair

, naskakovala mi v tom vedru pověstná husina. A abych nezapomněla, zahrály i copáckou,
Má dáti, dal
, samozřejmě po svém.

{denvideo

<https://www.youtube.com/watch?v=BYfl7gisMYc>

}

A také díky Berušám jsme na Muzice mohli vidět i zahraničního hosta, skupinu

Dr. Bluegrass

z Brightonu v jižní Anglii. Seznámili se na bluegrassovém festivalu ve francouzském La Roche. Kvintet tvoří tři mladí mužové (banjo, kytara kontrabas) a dvě dívky – houslistka a „tamborka“ s metlami a bubínkem na krku. Zahráli na bluegrassové nástroje energií nabitě písničky z různých žánrů, nejen bluegrass, ale i ostrovní folk, jazz, rock... Zvuk banja mi zněl sice poněkud zvláště (a nebylo to jen přetrženou strunou) a zpěv bych nazvala slovem „živelný“, ale byl to vodvaz. I Dr. Bluegrass zahrál jednu copáckou, nepřekvapí, že

Irish

. Na sólový zpěv si pozvali Berušku Alenu, ale v refrénech už zpívala česky celá kapela.

Pak přišla řada na dvě téměř domácí kapely – **Strašlivou podívanou** a **BlueGate** z Plzně. Domáci proto, že už na obnovené Muzice hráli a pak, na Muziku přijíždí většinou diváci z Plzeňského regionu. Fandové obou kapel o sobě dávali hlasitě vědět, a to je správně.

Poslechla jsem si je s chutí. U

Strašlivky

mě fascinuje neúnavné hledání příběhů a témat, i studnice hudebních nápadů, do kterých historizující muziku odívá. Píseň od Copu tentokrát nehráli, ale už mají splněno,

Stopy kol

vystříhli v prvním ročníku.

BlueGate

jsou v poslední době plodní co do počtu potomků, a tak na nové písničky si asi budeme muset ještě nějaký čas počkat. V sestavě jsem zaznamenala změnu na postu banjisty, nějak mi není jasné, zda trvalou nebo dočasnou. Ovšem Petr Kříž se zhostil své role se ctí a BlueGate svoje fanoušky nezklamali. I oni zahráli copáckou

Řeku

již na první novodobé Muzice.

